

мисли: „Навѣрно той трѣбва да малко побърканъ, или уморенъ, или пъкъ уплашенъ!“

Когато всички се умълчаха, Пилатъ се обърна къмъ обвинителитѣ и къмъ чакащия народъ:

— Ето, — каза той, и махна съ ржцѣтъ си — Вие сами видѣхте, при васъ направихъ следствие и никаква вина, която да иска смъртно наказание, не намирамъ въ обвиняемия отъ васъ Исусъ. Но тъй като вие го обвинявате, то ето какво ще направя: ще го накажа силно и следъ това ще го пусна.

Но при тия думи се нададе още по-голѣмъ викъ. Враговетѣ на Исуса почувствуваха, че той се изплъзва отъ ногтитѣ имъ. Тѣ се втурнаха по стълбата къмъ Пилата съ пѣна на уста, тъй че стражата се виждаше принудена постоянно да ги отблъсква назадъ. Тя бѣ припрѣчила копията си и оградила Пилата.

— Ако ти го пуснешъ — викаше тълпата — добро не те очаква! Ти нѣма да бждешъ приятель на кесаря (на римския императоръ. Ти ще пуснешъ неговия врагъ, бунтовникъ, който бунтува народа, подбужда го, да не плаща данъци на кесаря, вълнува цѣлата страна! . . .

Пилатъ се уплаши. Това обвинение му се видѣ страшно. Той слѣзе отъ сѣдийския столъ и подъ закрилата на стражата влѣзе въ вътрешната стая и реши да издаде смъртна присъда.

Но тъкмо въ това време срещу него идѣше слугинята на жена му. Тя му се поклони и каза: „Пратена съмъ отъ господарката си. Тя те моли, да не сторишъ никакво зло на тоя праведникъ, когото сега сѣдятъ. Миналата нощъ тя се измъчи зарадъ него: тежки, ужасни сънища ѝ се присъни-